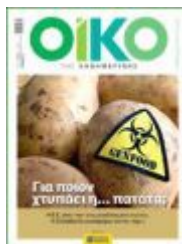

Το ΟΙΚΟ της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ, Απρίλιος 2010

Ένα μικρό θαύμα

Ανακύκλωση: Από χυτήριο... ανακυκλωτήριο

Δεκαπέντε χιλιάδες τόνοι αποβλήτων απομακρύνθηκαν από τη Λέσβο τα τελευταία τρία χρόνια, αφήνοντας τα ρέματα και τα βουνά του νησιού χωρίς σκουπίδια. Ένα μικρό θαύμα που οφείλεται στα Χυτήρια Λέσβου

Ελάχιστα χιλιόμετρα από τη Μυτιλήνη, έξω από το χωριό Μόρια, βρίσκεται αυτή η πρωτοποριακή μονάδα, που εκ πρώτης όψεως παραπέμπει σε σκραπατζίδικο, μια και εκεί στοιβάζονται τόνοι ετερόκλητων υλικών, όπως ελαστικά, μπαταρίες αυτοκινήτων, ηλεκτρικές συσκευές, λαμπτήρες, χαρτιά, πλαστικά μπουκάλια, μέταλλα κ.ά. Μόνο που εδώ κάθε είδος φυλάσσεται σε ειδικά καλυμμένους χώρους, για να μη βρέχεται και να μη μολύνει το έδαφος. Δεν θα μπορούσε να γίνει όμως διαφορετικά, αφού η επιχείρηση λειτουργεί με προδιαγραφές ISO 9001 και ISO 14001, γεγονός που πιστοποιεί ότι όχι μόνο η αποθήκευση, αλλά και η επεξεργασία και η μεταφορά κάθε υλικού γίνονται με τρόπο ακίνδυνο και ενδεδειγμένο για την ασφάλεια των εργαζομένων και για την προστασία του περιβάλλοντος. «Έχουμε εξασφαλίσει ότι στο χώρο μας υπάρχει ασφαλής αποθήκευση για κάθε υλικό, όποιες προδιαγραφές κι αν έχει αυτό», διευκρινίζει ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας, κ. Γιώργος Παλαμουσής, που πρωτοστατεί στην ανακύκλωση, συνδυάζοντας την περιβαλλοντική ευθύνη με την υγιή «πράσινη» επιχειρηματικότητα.

Πρωτοστατεί στο είδος της

Τα Χυτήρια Λέσβου πρωτολειτούργησαν το 1997, όταν η ανακύκλωση δεν είχε στηθεί ακόμα σε επίπεδο κράτους. «Ξεκινήσαμε τότε, γιατί λόγω επαγγέλματος (είναι ηλεκτρολόγος μηχανικός) γνώριζα πόσο σημαντικό είναι αυτό το εγχείρημα για τον τόπο», λέει ο Παναγιώτης Σινιόρος, ιθύνων νους πίσω από τη δημιουργία της εταιρείας και σύζυγος μιας εκ των συνιδιοκτητών. «Σε μια χώρα σαν την Ελλάδα, που δεν έχει ακόμα οργανωμένο τρόπο για τη διαχείριση των απορριμμάτων, είναι πολύ σημαντικό να φροντίζει ο καθένας για τη δική του περιοχή». Αρχικά η εταιρεία με την πολυεπίπεδη πια ενασχόληση λειτούργησε ως χυτήριο μετάλλων (αλουμίνιο, μπρούντζο, χαλκό κ.λπ.), τα οποία αγόραζαν, έλιωναν και επεξεργάζονταν φτιάχνοντας διάφορα διακοσμητικά αντικείμενα. Στη συνέχεια προχώρησε στην ανακύκλωση αυτοκινήτων, ελαστικών, μπαταριών, πλαστικού, χαρτιού και τελευταία συλλέγει σχεδόν όλες τις ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές (κουζίνες, πλυντήρια, υπολογιστές, καφετιέρες κ.λπ.). Ετσι, αποτελεί ένα από τα λίγα κέντρα ανακύκλωσης αυτού του εύρους στην Ελλάδα, καθώς είναι συμβεβλημένη με όλους

τους αρμόδιους φορείς (Ανακύκλωση Συσκευών Α.Ε., ΑΦΗΣ, ΣΥ.ΔΕ.ΣΥΣ, ΕΔΟΕ, ΕΕΑΑ, Ecoelastica κ.ά.).

Στη μονάδα, βέβαια, η διαδικασία της ανακύκλωσης φτάνει μέχρι ένα επίπεδο: αυτό της διαλογής και της πολτοποίησης κάποιων υλικών. Γιατί μετά οδηγούνται στην Αθήνα ή στο εξωτερικό, όπου άλλες εταιρείες τα επαναχρησιμοποιούν. Η «καρδιά» της επιχείρησης βρίσκεται στο χώρο όπου φιλοξενούνται δύο μηχανήματα για χύτευση, όπου φτιάχνουν ράβδους ή μπάλες από χαλκό, αλουμίνιο, σίδηρο, τις οποίες μεταπωλούν σε εργοστάσια. Για να γίνουν όλα αυτά και να οργανωθεί η παραγωγή σε μια τέτοια πολυσύνθετη μονάδα, χρειάζονται αρκετοί και εξειδικευμένοι συνεργάτες. Σήμερα στα Χυτήρια Λέσβου απασχολούνται 13 υπάλληλοι, εκτός από τους 3 συνεταίρους Νικόλαο Σαμιώτου, Ταξιαρχούλα Σαμιώτου και Γιώργο Παλαμουτσή. «Ταυτόχρονα, η εταιρεία δεν εξυπηρετεί μόνο το Δήμο Μυτιλήνης (και τα εννέα δημοτικά διαμερίσματά του), με τον οποίο έχει υπογράψει σχετικές συμβάσεις για όλα τα συστήματα ανακύκλωσης, αλλά και γειτονικά νησιά, όπως τη Χίο, τη Λήμνο, τη Σάμο και την Ικαρία, και επεκτείνεται διαρκώς και στα υπόλοιπα. «Οι συσκευές καταφτάνουν εδώ είτε από δημοτικές υπηρεσίες αλλά και από ιδιώτες ή από φιλοπεριβαλλοντικές ομάδες, όπως ο «Φυσιολατρικός Όμιλος Μυτιλήνης ΥΔΑΤΙΝΟΣ», εξηγεί ο κ. Γιώργος Παλαμουτσή.

Τα προβλήματα

Βέβαια, όσο καλά οργανωμένη και αν είναι η επιχείρηση, δεν λείπουν τα προβλήματα. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των συνιδιοκτητών, τροχοπέδη στη λειτουργία του συστήματος είναι τα χρόνια προβλήματα της ναυτιλίας: τη μία δεν πιάνει λιμάνι το καράβι λόγω κακοκαιρίας, την άλλη είναι πλήρες κ.λπ., γεγονός που καθιστά ακόμη πιο δύσκολη τη μεταφορά των υλικών. Αλλά ακόμη και όταν όλα αυτά τα προβλήματα ξεπεραστούν, μένει να βρεθεί διαθέσιμο φορτηγό που θα φύγει από τη Μυτιλήνη και θα επιστρέψει τις ημερομηνίες που εξυπηρετούν.

Ο συνδυασμός των παραπάνω, αρνητικών, παραμέτρων στερεί από τα Χυτήρια Λέσβου κάθε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην αγορά και τη δυνατότητα να αναπτύξει περισσότερο την ανακύκλωση και να επεκταθεί σε άλλους τομείς, π.χ. τις συσκευασίες και τα κλαδέματα. Λειτουργίες που, εκτός από τον περιορισμό της ρύπανσης, θα μπορούσαν να δώσουν περισσότερες θέσεις εργασίας στο νησί. Και όμως, τόσο πολύτιμες για τη νησιωτική Ελλάδα επιχειρήσεις παραμένουν αβοήθητες!

Info: Αφοί Σαμιώτου Ανακύκλωση ΑΕΒΕ (Ανακύκλωση Αιγαίου - Χυτήρια Λέσβου), 1ο χλμ. Μόρια - Λέσβος, Τ 22510-31.077.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΝΟΥ

Στην περιήγησή μας στο νησί συναντήσαμε μία ακόμα πολύ αξιόλογη προσπάθεια ανακύκλωσης με 80 μικρούς μπλε κάδους, αποκλειστικά για αλουμίνιο, που μέσα σε 8 χρόνια συνέλεξε 44 τόνους! Και αυτή η πρωτοβουλία ανήκει σε ντόπιους, που δημιούργησαν τον «Φυσιολατρικό Όμιλο Μυτιλήνης ΥΔΑΤΙΝΟΣ». Ο όμιλος, που

συστήθηκε το 2002, έχει σήμερα 22 δραστήρια μέλη και ασχολείται με πολλές φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις.

Η τελευταία αφορά την τοποθέτηση 12 κωδώνων ανακύκλωσης στη Μυτιλήνη, όπου καθημερινά συλλέγονται 1.100 κιλά σκουπιδιών (γυαλί, χαρτί, πλαστικό, μέταλλο). Πέρα από αυτά, ο όμιλος συλλέγει επίσης μαγειρικά λάδια, ηλεκτρικές συσκευές, λάδια αυτοκινήτων, τόνερ, ξύλο, μικρές και μεγάλες μπαταρίες (το 2008 ήταν ο δεύτερος φορέας πανελλαδικά σε συλλογή ηλεκτρικών στηλών). Όλα τα υλικά τα πωλούν στα Χυτήρια Λέσβου, και έτσι εξοικονομούν χρήματα για τη συνέχιση της δράσης τους (έχουν τέσσερα ιδιόκτητα φορτηγά). Για περισσότερες πληροφορίες: Τ 22510-29.306, <http://www.ydatinos.gr>